

Dinsdag 6 juni 1916 – ochtendeditie

Berlijn, 5 juni. Officieel. De Engelsen gingen gisterenavond opnieuw tegen de door hen verloren stellingen ten zuidoosten van Ieper tot de aanval over, die in het artillerievuur gebroken werd.

Duitse verkenningsafdelingen drongen aan de IJzer, ten noorden van Atrecht, ten oosten van Albert en bij Altkirch in de Franse stellingen en brachten 30 Fransen, 8 Belgen, 35 Engelsen ongekwetst als gevangenen mee. Een machinegeweer werd buit gemaakt.

Parijs, 5 juni. Middagcommuniqué:

Aan het Engelse front geen verandering in de toestand bij Ieper. Bij de laatste Engelse tegenaanvallen is het herwonnen terrein door de Engelse troepen behouden.

Aan het Belgische front een geweldig artilleriegevecht in de streek van Diksmuide.

Het wekelijks Belgisch communiqué luidt:

De vijand toonde grote bedrijvigheid op het noordelijk deel van het Belgisch front. Hij heeft vooral ernstig onze vooruitgeschoven stellingen ten noorden van Nieuwpoort beschoten. De Belgische artillerie richtte regelmatig en met goed succes haar vernielend vuur op de Duitse batterijen en stellingen ten oosten van Diksmuide. Deze acties hebben dagelijks zeer hevig tegenvuur van de vijand uitgelokt, dat evenwel zonder succes bleef. Zo ontwikkelden zich herhaaldelijk vrij levendige artilleriegevechten in de sector van Diksmuide, waarbij de Belgen in het voordeel bleven.

Behalve de gewone kanonnade wordt niets bijzonders gemeld van het zuidelijk deel van het Belgische front.

Dinsdag 6 juni 1916 – avondeditie

Londen, 6 juni. Officieel. Te Zillebeke geen veranderingen van betekenis.

's Nachts (van zondag op maandag) bleef het rustig, ofschoon er van weerskanten granaatvuur werd onderhouden. Vandaag (maandag) voerden de Duitsers twee aanvallen uit, de Engelsen, op andere punten, vijf. Twee Britse afdelingen doodden 40 Duitsers. De aanvallen van de vijand werden met gemak afgeslagen.

Londen, 6 juni. De Times verneemt uit het Britse hoofdkwartier, d.d. 4 juni: De gevechten in het uitspringende gedeelte van de stelling om Ieper en ten zuiden van Hooge duren verwoed voort. De strijd heeft zich tot een gevecht van enige afmeting en van een buitengewoon bloedig karakter ontwikkeld, ofschoon het gevechtsterrein zich blijkbaar tot dusver niet uitstrekt buiten het oorspronkelijke front van nog geen 3200 meter. Op dit betrekkelijk smalle front is de strijd allerhevigst.

De Canadezen waren er met de grootste moed in geslaagd, om hun verloren loopgraven weer binnen te dringen en hadden van daar uit, door bommen werpen en gevechten van man tegen man, loopgraaf bij loopgraaf, meter bij meter, zo goed als de gehele linie, die de vijand op hen veroverd had, herwonnen. Zodra zij echter de loopgraven opnieuw bezet en de vijand gedood of verdreven hadden, bevonden de Canadezen zich weer onder hetzelfde verschrikkelijke artillerievuur als aan de eerste aanval van de vijand op vrijdag vooraf was gegaan. Overal werden de loopgraven hetzij door kanonvuur platgeschoten, hetzij met doden gevuld. Het was onmogelijk de

herwonnen stellingen bezet te houden, want geen mens kon er zich levend in handhaven.

Het karakter van het bombardement van de afgelopen twee en een halve dag vormt het hoogtepunt van wat men tot dusver op dit front gezien heeft. De schaal, waarop thans kanonnen en munitie aan dit front gebruikt worden, is, in vergelijking met de tot dusver opgedane ervaring, schier ongelooflijk. Wat ook de uitslag van de tegenwoordige gevechten moge zijn, de verliezen van de Canadezen zijn zwaar geweest, wat ongetwijfeld ook met de Duitse verliezen het geval is geweest.

Het Belgisch middelbaar onderwijs.

Vlissingen, 5 juni 1916.

Mijne heren,

Naar aanleiding van het artikel "Het Belgische middelbaar onderwijs in Nederland", overgenomen uit "De Vlaamsche Gedachte" in "De Nieuwe Rotterdamsche Courant" van 30 mei, verzoeken wij U – in het belang van de waarheid – de volgende terechtwijzing in uw geëerd blad in te lassen.

Nooit heeft er, zoals N. N. het beweert, een Belgisch atheneum te Middelburg bestaan. Hij bedoelt zeker het Belgische atheneum te Vlissingen, door ons gesticht op 26 april 1915, de enige inrichting van hoger middelbaar onderwijs voor Belgen in Zuid-Nederland.

Ons personeel bestaat uit 8 professoren, allen van de vereiste diploma's voorzien. Zes van hen dragen de titel van doctor, zeven zijn Vlaming.

Onze bevolking bestaat uit 86 studenten. De wet van 1883 wordt bij ons - in weerwil van de stellige bevestigingen van N. N. – stipt nageleefd.

Het Nederlands is verplicht voor allen; er bestaat geen “Waalse sectie” gelijk in vele Belgische athenea, alhoewel we het recht hebben deze in te stellen. Engels en Duits worden onderwezen door een doctor in de Germaanse filologie, in het Nederlands tot in de 3^e; te beginnen van deze klas worden die leergangen bij middel van de taal zelf gegeven. Aardrijkskunde en geschiedenis worden in de lagere klassen uitsluitend in het Nederlands onderwezen; in de hogere klassen, in de beide talen. Natuur- en plantkunde worden insgelijks in de beide talen aangeleerd.

In alle andere vakken: o.a. wiskunde, scheikunde, fysica, handelswetenschappen, enz., worden steeds de technische woorden in het Nederlands gegeven. Handelscorrespondentie wordt in het Nederlands, evenals in het Frans, Engels en Duits, beoefend.

Daarenboven laten wij onze studenten vrij zich in de prijskampen naar willekeur te bedienen van het Frans of het Nederlands.

Voegen wij hier terloops bij dat verscheidene Vlaamse ouders, die ons hun kinderen toevertrouwen, ons deden opmerken, niet dat wij ons te weinig, maar wel dat wij ons te veel met het onderwijs in het Nederlands bekommeren.

Wij stellen er prijs op, de aandacht der lezers op deze enkele punten te trekken, niet om ons te rechtvaardigen, daar zulks overbodig is, maar wel om te wijzen hoe sommige personen, zonder voldoende kennis van zaken en feiten, het Belgisch onderwijs in Nederland op zeer lichtzinnige, vaak onrechtvaardige wijze beoordelen.

Met achting en dank voor de plaatsruimte

Dr. L. Van Den Broeck,
Dr. in de wijsbegeerte en in de rechten,
Repetitor aan de universiteit van Leuven
Bestuurder van het Belgisch atheneum te Vlissingen

Discussie gesloten – Redactie

De oorlogstoestand.

Op het westelijke front duren gevechten van weergalozе hevigheid voort. In de eerste plaats op het front bij Ieper. Het is de Engelsen totnogtoe niet gelukt de voordelen, die de Duitsers ten zuidoosten van Ieper in de richting van Zillebeke, ten zuiden en ten zuidwesten van Hooge behaald hadden, teniet te doen. Reeds gisteren hebben wij laten weten dat de Canadezen zich op het op de Duitsers heroverde terrein blijkbaar niet hadden kunnen handhaven. Een telegram van de correspondent van de Times uit het Engelse hoofdkwartier in Frankrijk bevestigt dit en deelt bijzonderheden over de strijd in die buurt mede. Na een geweldige voorbereiding door hun artillerie hebben de Duitsers daar een deuk gemaakt in de bolronde lijn van het front van ruim 3 km, dat door de Canadezen bezet was. Gelijk bij de eerste grote aanval op Ieper in april van vorig jaar, toen de Duitsers voor het eerst hun gasaanvallen in praktijk brachten, moesten ook nu weer de Canadezen de spits afbijten. De Canadezen weken honderden meters terug, maar ondernamen later een tegenaanval, die hen weer in de opgegeven loopgraven bracht. Nauwelijks waren echter de Duitsers verdreven, of de Duitse artillerie richtte een tweede roffelvuur op de stelling der Canadezen, waarin nu geen levende ziel het uit kon houden, en andermaal moesten de Canadezen terug. Vermoedelijk staan de loopgraven nu weer onder Engels artillerievuur, maar het blijkt niet, of dit dezelfde kracht als het Duitse kan ontwikkelen en de stelling voor de Duitsers onhoudbaar maken. Op een betrekkelijk smal front, zoals bij de eerste Duitse

aanval in de richting van Verdun, hebben de Duitsers nu ook tegen een gedeelte van de Engelse linie een geweldige macht aan artillerie en infanterie samengetrokken en is daar een slag gaande, waarbij ongelooflijke hoeveelheden munitie verbruikt worden. Er is nu een reden te meer, waarom de werklieden in de Engelse munitiefabrieken met Pinksteren geen vrijaf kunnen nemen.

Men meldt ons:

Bij de Belgische gemeente Middelburg is weer een Duits soldaat aan de elektrische draad blijven hangen; hij was onmiddellijk dood.

De Nieuwe Zeeuwsche Courant meldt, dat er deze week, met bestemming voor Gent, in Terneuzen een Duits hospitaalschip wordt verwacht, dat te Gent gewonden zal afhalen.

De Belgen willen hun best doen om de verwoeste woonplaatsen weer kunstrijk op te bouwen. Ook in het bezette gebied wordt met alle kracht daarvoor geijverd. Dit bewijzen de tentoonstellingen, die met dat doel aldaar ingericht worden. Reeds hoorden wij van een aanschouwelijk overzicht, dat in de wandelzaal van het stadhuis te Gent gegeven werd betreffende de eigenaardigheden van de locale bouwwijze. Van 1 tot 18 juni is te Leuven in het Palace aldaar een tentoonstelling aangericht, waarin de vereniging van bouwkundigen van Leuven en omgeving wil aantonen, hoe het schone kan samengaan met het praktische en het comfortabele, zonder daarom de kosten op te drijven. Te Luik wordt in juli een expositie geopend van plannen, schetsen, documenten, foto's van landelijke woningen en dorpen voor de provincie Luik. Bij die tentoonstelling, die zal aangericht worden in de lokalen der Academie van Schone Kunsten zal een onderafdeling zijn, die ten doel heeft de aandacht te vestigen op al wat het landelijk leven vermoogen en veraangenamen kan. Vooral de typische oude Maasstijl wil men er tonen.

De Belgische Legerbode meldt:

Verscheidene meesterstukken der Vlaamse kunst, waarvoor men terecht gedurende deze oorlogstijden gevreesd had, zijn in veiligheid gebracht. De schilderijen van Memling uit het St.-Janshospitaal van Brugge en die van Brussel, het schilderij van de gebroeders Van Eyck uit St.-Baafs van Gent en andere kostbare kunstgewrochten zijn in veiligheid.